

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/123/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010007
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715010007.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného V. G., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 3. februára 2016 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 05.08.2015 sp.zn. 5T/2/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. G. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 05.08.2015 sp.zn. 5T/2/2015 bol obžalovaný V. G. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery a úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 26.10.2014 v čase o 09:50 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo tov. zn. Renault Laguna, ev.č. LC XXX CH v L., okres L., po V. ulici, kde bol zastavený a kontrolovaný a hliadkou OO PZ Detva,

napriek tomu, že mu bol rozhodnutím o priestupku OR PZ ODI Lučenec pod č. ORPZ-LC-OD12-522/2013-P zo dňa 29.01.2014, právoplatným dňa 29.01.2014, vykonateľným 14.02.2014 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov, odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, pričom

pri cestnej kontrole predložil policajtom falošný vodičský preukaz č. Q. XXX XXX a falošný občiansky preukaz č. Q. XXX XXX, obidva doklady s údajmi na osobu P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., ulica U.. L. Q. XXXX/XX, ktoré doklady si zabezpečil od neznámej osoby a uvedené doklady predložil ako pravé.

Za to mu bol uložený podľa § 352 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí - vodičský preukaz č. Q. a občiansky preukaz č. Q. XXX XXX, obidva s údajmi na osobu P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., R. U.. L. Q. XXXX/XX. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaný V. G.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podľa jeho názoru súd voči nemu postupoval neprimerane prísne, keď mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody. Nestotožňuje sa s tým, ako uviedol prvostupňový súd, že na uloženie peňažného trestu neboli splnené zákonné podmienky, lebo v tom čase bol bez príjmu a trest povinnej práce by vzhľadom na predchádzajúce

odsúdenie nesplnilo svoj účel. Poznamenal, že má dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie peňažného trestu, o čom predložil aj fotokópie výpisov z účtu Poštovej banky. Opätovne zdôraznil, že nepodmienečný trest odňatia slobody v jeho prípade je neprimerane prísny, pričom si je však vedomý, že v prípade uloženia nepodmienečného trestu mu bude predchádzajúci trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Lučenci sp.zn. 3T/253/2013 vo výmere šesť mesiacov premenený.

Navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen a uložil mu peňažný trest na dolnej hranici trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, zamietnuť.

Verejné zasadnutie sa uskutočnilo v neprítomnosti obžalovaného V. G., a to z dôvodu, že aj keď obžalovaný súdu zaslal lekársku správu, ako aj žiadosť o odročenie verejného zasadnutia, podľa názoru odvolacieho súdu nepredložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti a ani z predloženej lekárskej správy nevyplýva, že by sa verejného zasadnutia nemohol pre chorobu zúčastniť, a preto boli na takýto postup splnené podmienky v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom treba uviesť, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 250 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. (ako v tomto prípade), s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému nie je sťažnosť prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.) prijme, obžalovaný následne nemôže právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorý bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíznej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný - skutkový stav veci, ani jeho právne hodnotenie.

Okrem toho odvolací súd poukazuje na ust. § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., z ktorého vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje iné, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, uvedeného v obžalobe.

Za daného stavu sa odvolací súd zaoberal len dôvodmi odvolania obžalovaného, ktoré smerovali do výroku o uloženom treste.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 2 predmetného ustanovenia, páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa ods. 3, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ods. 4 predmetného ustanovenia, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Odvolačný súd preskúmaním výroku o treste dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď zistil všetky skutočnosti rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia Trestného zákona. Bral do úvahy spôsob spáchania skutku, motív, spôsobený následok, ako i osobu obžalovaného, pričom u neho zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že obžalovaný sa ku trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j., že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Okrem toho zo správ na obžalovaného vyplýva, že dňa 29.01.2014 mu bola uložená pokuta vo výške 800,- Eur za spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) Zák. č. 372/1990 zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a z odpisu registrov možno zistiť, že bol v minulosti osemkrát súdne trestaný, naposledy v roku 2014, kedy mu bol rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 3T/253/2013 zo dňa 06.03.2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu vo výmere dvanásť mesiacov, teda do 06.03.2015, to znamená, že tohto protiprávneho konania sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieničného odsúdenia.

Súd prvého stupňa na základe týchto skutočností správne uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov, a to postupom v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., a to za trestný čin najprísnejšie trestný, pričom dolnú hranicu takéhoto trestu musel zvýšiť o jednu tretinu, pretože u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti nad okolnosťami poľahčujúcimi.

Súd prvého stupňa sa podrobne zaoberal aj skutočnosťou, či v danom prípade nie je možné obžalovanému uložiť alternatívny trest, napríklad peňažný trest odňatia slobody a keďže mal preukázané, že obžalovaný je v tom čase bez príjmu a trest povinnej práce by vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia nesplnil svoj účel, takýto trest obžalovanému ani neukladal.

S týmto postupom možno v podstate súhlasiť, pretože ani podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade obžalovanému alternatívny trest odňatia slobody neprichádza v úvahu ukladať aj napriek tomu, že predložil výpis banky, z obsahu ktorého možno zistiť, že disponuje určitou finančnou hotovosťou. U obžalovaného sa totiž jedná o osobu, ktorá aj vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie sa neustále dopúšťa protiprávnej činnosti a napriek tomu, že bol podmienične odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 3T/253/2013 zo dňa 06.03.2014, teda v skúšobnej dobe sa dopustil úmyselného protiprávneho konania, a to tým, že spáchal jednak prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery a úradného znaku a úradnej značky podľa § 252 ods. 1 Tr. zák. Na základe týchto skutočností potom odvolací súd zhrnul, že z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie v danom prípade nie je možné obžalovanému uložiť iný trest, ako trest nepodmieničný, a preto argumenty obžalovaného uvedené v písomnom podaní odvolania neakceptoval a jeho odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, pre tento trest bol v súlade s ust. § 48 ods. 1 písm. b) Tr. por. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.